

A porta tancada

► JORDI DURÓ

Acaba d'exposar a Barcelona a partir de materials trobats al mercat de Sant Antoni mentre treballa en el cartell de la darrera pel·lícula de José Corbacho. Becat per una escola de Nova York, és dissenyador especialista en imatge corporativa. Imparteix classe en diferents universitats catalanes.

"El bon disseny és el que no veus"

Acaba de fer una exposició a partir de materials trobats al mercat. A qualsevol cantonada hi ha disseny?

El disseny és arreu. Però del disseny, se'n poden fer diverses lectures. Les coses han d'estar pensades i, per tant, dissenyades per ser utilitzades. Però encara massa sovint ens recordem del disseny quan és una cosa dolenta. Li sona la frase lapidària: això és de disseny!

Em sona, sí.

I ho diem, o es diu, vaja, d'una cosa incòmoda. D'un element on prima l'estètica per sobre de l'ús. D'un bon llibre, per exemple, no t'adones de la mida de la lletra si està ben fet.

Cert.

Per tant, el bon disseny és el disseny transparent. El que no veus. El que et mostra allò que t'expliquen.

Se'n diu simplicitat, d'això?

Reivindiquem el disseny com una cosa per ser usada. La usabilitat del disseny la dona la gent. Hi ha coses que han estat dissenyades amb una suposada finalitat i, en canvi, s'usen per a altres coses.

Exemples, vinga.

Una llibreteta petita. Segur que no va ser dissenyada perquè una senyora que fa costura hi apuntés les mides que acaba de prendre. O el paper de calc de les secretàries... ha acabat sent un paper per calcar patrons.

Se n'han estès els usos, per tant.

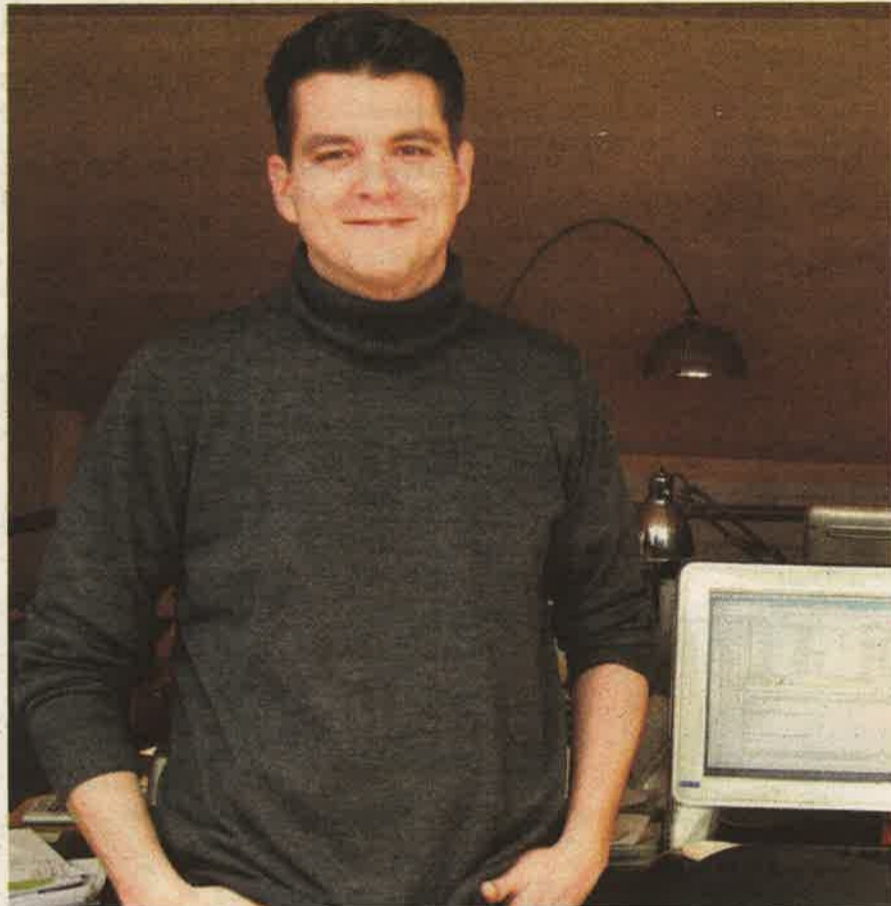
Hi ha un fet que als dissenyadors, en general, els amoïna i que a mi em tranquil·litza: la democratització del disseny. Els sembla que democratitzant-lo la nostra feina no val res. I és al revés. Dónes més valor a tot allò que és fàcil d'utilitzar.

El disseny és necessari...

Ha deixat de ser un caprici per ser un valor afegit més.

...i universal.

S'està estenent. I s'estan perdent prejudicis malgrat que el disseny encara porta el mal nom que *això és de disseny*. En tot cas, s'hauria de parlar de mal disseny. Del bon disseny, no te n'adones.

Busquem el sentit comú.

Que és el menys comú dels sentits.

Exacte. I ho és perquè les coses es donen per sabudes. Si del cotxe, ara en traguéssim determinades coses diríem: i com podíem anar així? I hi anàvem. Però ara estem més còmodes amb menys espai. I ho donem per fet. És normal.

I el que costa reduir!

El que és difícil és reduir volum, per exemple, sense reduir ni missatge ni usabilitat.

Dissenyar és fer bo el que toca un dissenyador?

El disseny, dissortadament, és l'organització d'uns elements per ser usats. Però si els elements no són bons... El disseny no arregla un mal llibre. No serveix per enganyar la gent, que sap molt

més del que creu.

Per això canviem d'imatge?

Si només canviem el logotip pensant que canviarà la dinàmica de l'empresa... Si una empresa de telefonia, per exemple, canvia el logotip, però no millora el servei...

...no fa gran cosa.

Exactament.

I Andorra està ben dissenyada?

Pregunta, però ja sap la resposta. Hi ha coses que s'han pensat i coses que no s'han pensat mai i, a més, fa mandra pensar-les perquè caldria canviar massa coses.

Sense dir res diu molt. Una resposta de disseny. De bon disseny.

Toni Solanelles

Una gran sort

L'esllavissada a l'avinguda el Través de la Massana ha tornat a demostrar fins a quin punt gaudeixen d'una bona sort extraordinària el país i els qui hi vivim. Pot sobtar i semblar contradictori el concepte de bona sort i la petita catàstrofe natural. Però es fa evident si pensem que la caiguda de tantes tones de pedra no va causar cap dany personal i, relativament, escassos pel que fa a béns materials. Osvaldo José Lamberto en donava testimoni fa uns dies al Diari, quan explicava com es va salvar dels perills de conseqüències que podrien haver estat fatals.

Quan fets semblants es repeteixen, costa més parlar de casualitats i atzars, i cal pensar que aquesta bona sort té causes profundes. Alguns dels autoanomenats investigadors de l'ineplicable podrien, fins i tot, parlar de causes sobrenaturals o d'àngels guardians.

Perquè d'antecedents, n'hi ha. Com l'absència absoluta de víctimes en la gran allau d'A-rinsal, a la mateixa parròquia. O un sol ferit que va salvar la vida en la caiguda de la muntanya sobre el Bon Repòs, al solà d'Enclar.

En tots tres episodis coincidien les causes naturals i la intervenció humana amb menysteniment de riscos. El cònsol massanenc, Josep Maria Camp, reconeixia que s'havia "tallat" la muntanya al lloc de la darrera esllavissada i que el perill s'havia detectat, perquè ja s'havien fet unes obres de protecció, que s'han mostrat insuficients.

Com acostuma a passar, ara hi haurà corredisses per evitar més episodis semblants, als indrets més diversos. Sovint, allò impressionant per magnitud i força, es demostra fràgil. Siguin líders carismàtics o l'alta muntanya que ens envolta i ens fa sentir tan petits.

Un jove Marc Forné es preguntava arran dels aiguats del 82 al setmanari que dirigia: "quina mena d'inconsciència general ens havia portat a creure que, perquè tenim les millors màquines, podíem remoure tot el país i fer els murs i les cases on ens semblés, sense alterar profundament l'equilibri natural?" Ha passat més d'un quart de segle, sense resposta efectiva, pel que sembla.

Robert Pastor

La seca, la meca i ...

ENCANTS DE ST. ANTONI

Avui,
a les 11.30 h
Subhasta dels lots dels Encants i danses tradicionals
a la Plaça de l'Església de Sant Pere Màrtir

a les 13.00 h
Botifarrada popular
al Parc de la Mola

Comú
d'Escaldes Engordany

